Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1926-1927 - 46

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library of Sweden

Karlavägen 99 den 26 April 1927.

Älskade, käraste!

Vad har jag gjort? Har jag tagit mig vatten över huvudet? Skall jag gå i land med det gammalaga [?], både på värmländska och rikssvenskt [?] gammalaga [?], värvet [?]! Jag får visst börja ta sömnpulver.

Men nu skall jag berätta från början.

I går fick jag låna Bonniers exemplar och sprang [?] läste halva boken: "Leben und Künstlerschaft". Det förföll mig inte då så omöjligt att få bukt med (språket), ifall det skulle bli tal om översättning. I morse ögnade jag igenom det återstående, till kl. 11 Bonniers bil och Jansson hämtade mig och manuskriptet.

Det var ju en god början.

Ja, Bonnier var mycket vänlig, överväldigad av arbetets omfång naturligtvis. Han hade ägnat påsken åt att gå igenom det och hade funnit en hel del saker, som roade honom. Han var alldeles fast besluten att uppställa bestämda villkor för B-hn, att denne måste förhålla sig på vårt omdöme om vad som lämpade sig för en svensk läsekrets. Fullt övertygad var han, att B-hn skulle gå in på villkoren. Jag är inte lika säker, men vi få väl se. Illustrationer tyckte han skulle liva upp det hela. Noterna i slutet tyckte han voro bra och ville, liksom jag, ha dem där och inte under sidorna.

Så var det naturligtvis affärssynpunkten.

å era sidan var han rädd, att Langens skulle komma så långt i förväg, att någon besk kritik skulle hinna komma ut, innan den svenska upplagan vore synlig. Han menade, att det kunde hända, att det klandrades, att det var ett tyskt verk. Först talade han om att be Langens invänta oss, men så kom han att tänka på att Langens å sin sida naturligtvis voro angelägna att så fort som möjligt få boken anmäld. Summa summarum: han skulle söka få en viss dag utsatt, då boken samtidigt komme i båda länderna.

Han räknade under och bokstäver och kom till det resultatet, att vi kunde beräkna varje manuskriptsida lika med en tryckeida, och fastslog omfånget till 320, allra högst 350 sidor.

Har du läst Langens svar till B-ns? De framhålla skarpt hans omsägningar och upprepningar av samma sak på flera ställen. Men de säga sig ta boken "vår ärade dr Lagerlöf zur Ehre". Ungefär på samma sätt tänker Bonnier: "Eftersom dr Lagerlöf tycker så mycket om boken." Jag sade, att du nog också tyckte det var skada, när B-ns nedlagt så mycket arbete, om han inte skulle få den publicerad. Båda förläggarna vänta sig tydligen ingen vinst.

Berendsohn har verkligen goda idéer. Också Bonnier hade fäst sig vid hans indelning i perioder, t. ex. ditt återuppstigande av "Ungdomsminnena", sedan du återfått Mårbacka. Detta måste ju vara med, men inte kan man behöva fylla utrymmet med referat av berättelser och kapitel, som hela världen känner till. Inte heller filmerna, eller vad tycker du?

Jag har Bonniers exemplar, så att om du verkligen ville uppoffra dig och skicka mig gallringsförslag, så behöver du bara angiva <u>sida</u> i manuskr.

Bonnier sade själv, att han tyckte jag fått ett mödosamt uppdrag, då det ju gällde att i detalj slå upp i Berendsohns svenska källor och <u>skriva av</u> dessa, <u>inte översätta citaten</u>. Jag blir så tacksam, om du ville skicka mig de där Landskrona-minnena m.m.

"Översättaren" måste ju också skriva ett företal, som förklarar

hur han gått till väga vid
överflyttningen.

Nu skall jag inte trötta
dig längre. Tyvärr måste jag
nog återkomma till ämnet
flera gånger.

Bonnier är så intresserad
för din egen bok. Han tror,
att den är nästan färdig,
men jag sade, att inte förrän
i Augusti blir det korrektur.

<u>Om</u> jag nu bara <u>kan</u> skriva
så vackert och värdigt om dig,
min älskade, som de vänta av
mig? Tänk, om jag inte kan! Det
är bäst att gripa sig an och

säga stopp i tillräckligt god tid,
för att någon annan skall hinna
fortsätta.

Din

V. G.